



ŚW. WOJCIECH

PISMO PARAFIALNE

Nr 1(96) • POZNAŃ • STYCZEŃ 2014 r.

„Przedziwny Pan Jezus”

W „Boże Narodzenie” centralną ciekawość kieruje się na Betlejemski Żłóbek. Ci, którzy się znaleźli blisko tego miejsca patrzają do środka. Maryja najbliższej. Patrzy na swoje Dzieciątko i pewnie jak każda matka wzrusza się cudem Życia, i jest gotowa, by Je nakarmić i ochronić przed zimmem. Św. Józef, Opiekun, dumny ze swej Dzieciny, wie, że zrobi wszystko, by Małemu nic złego się nie stało. Pasterze

racji urodzin Pana Jezusa. A z „gwiazdką” kojarzą sobie prezenty pod choinką, dzielenie się opłatkiem, co u mamy wyciska wesołe łzy, i że śpiewa się wtedy kolędy, które, o dziwo, wszyscy znają. Kiedy piszę o tym, to mam wrażenie, że nikt nie przechodzi obok Betlejemskiego Żłóbka obojętnie. Ci, którzy otarli się o to Cudo, czują w sobie potrzebę odniesienia do Osoby, która tam się urodziła! Jest w tym jakiś dziwny zachwyty, a właściwie zauroczenie, które powoduje, że tajemnica Betlejem wciąga i poniekąd zaprasza. Dziwna jest ta tajemnica. Choć piękna, wzruszająca, to nie zawsze łatwa. Bo czy Maryja przy Żłóbku wiedziała, że ten Jezus pójdzie na krzyż? Czy św. Józef spodziewał się, że będzie musiał ratować życie Dzieciątka przed zazdrosnymi urojeniami Heroda? Czy Mędrcy, co doszli do Żłóbka za Gwiazdą, wiedzieli, że ten „Król żydowski” ma Królestwo, ale „nie z tego świata” i że będą musieli wracać do domu „inną drogą? Czy nam, chcącym spotkać Dzieciątka Jezus, nie przysłania Go Kościół ze swymi księżmi, co nie są wolni od grzechów? W tym kontekście bliski jest mi wiersz ks. Twardowskiego:

*„Jakże często w Betlejem ciemne –
za królami w węzłku niosę apostołskie
trudy daremne –
Betlejemski tak spokój i drzewa –
Na osiołku – kruszyna nieba
I pastuszek mówiący po polsku
- proszę księdza – przecież tak trzeba.
(Wiersze. Wyd. rok 2000 s.269)*

Ja też, rzymskokatolicki ksiądz, obarczony bagażem własnych grzechów i zarzutów wobec polskiego kleru, chcę podejść do Betlejemskiego Żłóbka. I chciałbym tam popatrzeć na Pana Jezusa, na mojego Pana Jezusa. I liczyć, że mnie na nowo Sobą ucieszy i zachwyci, że On mnie Sobą oładnie. Chcę życzyć każdemu, żeby poczuł się zaproszony do takiego osobistego spotkania z Jezusem z Betlejemskiego Żłóbka. Piszę te refleksje betlejemskie w nastroju papieża Franciszka. On w najnowszej adhortacji „*Evangelii gaudium*” („*Radość Ewangelii*”) „zaprasza każdego chrześcijanina, niezależnie od miejsca i sytuacji, w jakiej się znajduje, by odnowił dzisiaj swoje osobiste spotkanie z Jezusem Chrystusem...”. Tam też cytuje papieża Benedykta XVI, który mówi, że „u początków bycia chrześcijaninem jest spotkanie z wydarzeniem, z Osobą, która nadaje życiu nową perspektywę, a tym samym decydujące ukierunkowanie” (encyklika „*Deus Caritas est*”).

Z okazji Świąt Bożego Narodzenia życzę Wszystkim, zarówno moim drogim Parafianom, jak i Szanownym Gościom, radosnego Spotkania z Panem Jezusem, zachwyty Nim i doświadczenia Jego Błogosławieństwa.

ks. Marek Kaiser
- proboszcz



THE VISIT OF THE WISE-MEN

przynoszą dary i Mędrcy ze Wschodu składają złoto, kadzidło i mirrę. Zgodnie z ich przekonaniem, wiedzą, że tak trzeba. Także dzieci, kiedy zaglądną do Żłóbka, wiedzą, że jest już „gwiazdka” i że jest to z

*Udali się też z pośpiechem i znaleźli Maryję, Józefa i Niemowlę,
leżące w Żłobie (Łk 2,16)*

Czy wiemy o tym, że czas jest największą łaską Pana Boga? Jeżeli żyjemy, to znaczy, że Bóg na nas liczy, nie zniechęcił się nami, nie opuścił rąk, jeszcze nam wierzy, liczy na nas i daje czas.

Co robimy z danym czasem? Rachunek sumienia na początku roku. Na cmentarzach, na tablicach nagrobnych, tej ostatniej wizytówce człowieka, wypisane są daty: odtąd – dotąd. Każdy ma swój własny czas.

Bóg przyszedł na świat pod postacią człowiepragną. eka i odtąd Jezus przychodzi do nas wciąż pod postacią tych, którzy nam coś dają, albo tych, którzy czegoś od nas

Czy umiemy podziękować nie tylko człowiekowi, który nas pocieszył, coś nam dał, czegoś nas nauczył, okazał radość, ale i Jezusowi? Czy potrafimy w ludziach, którzy do nas przychodzą, dostrzec Jezusa? Śpieszmy się kochać ludzi, tak szybko odchodzą.

Ks. Jan Twardowski

„A oto gwiazda, którą widzieli na Wschodzie, szła przed nimi, aż przysła i zatrzymała się nad miejscem gdzie było Dziecię. (...) Weszli do domu i zobaczyli dziecę z Matką Jego, Maryją; upadli na twarz i oddali Mu pokłon”.

Evangelia św. Mateusza mówi o tajemniczej gwiazdzie, która prowadziła Mędrców do Betlejem, gdzie oddali pokłon Dzieciątku Jezus. Gwiazda ta, jest symboliką światła tak charakterystyczną dla okresu Bożego Narodzenia. „Bóg jest światłością, a Słowo, które stało się Ciałem jest światłością świata, światłem, które wskazuje ludziom drogę”.

6 stycznia Kościół obchodzi uroczystość Objawienia Pańskiego, która w naszym kraju nazywa się popularnie Świętem Trzech Króli. Jest to obok Wielkanocy najstarsze święto chrześcijańskie. Było obchodzone dużo wcześniej niż Święta Bożego Narodzenia.

Pokłon Jezusowi w Betlejem oddali trzej Mędrcy ze Wschodu, umownie nazwani: Kacper, Melchior i Baltazar. W obrazie Mędrców cała ludzkość

przybywa do Betlejem, aby w Jezusie uznać obiecane Mesjasza i złożyć Mu hołd. Dary jakie przynieśli nowonarodzonemu Jezusowi to złoto, kadzidło i mirrę. Jest w tych darach pełna symbolika. Złoto oznacza, że Jezus Chrystus jest Królem całego świata, kadzidło mówi o Chrystusie Kapłanie, a mirra ukazuje ludzką naturę Jezusa, zapowiadając Jego śmierć.

Dzisiaj na pamiątkę tych wydarzeń, w kościołach święcimy kadzidło i krede. Po powrocie z kościoła święconą kredą piszemy na drzwiach inicjały imion trzech Mędrców oddzielając je krzyżykami (K+M+B) wraz z cyframi bieżącego roku. Prosimy o błogosławieństwo dla naszych rodzin na cały nadchodzący rok.

W dawnej Polsce czas od Bożego Narodzenia do Trzech Króli uważano tak dalece za święty, że nie wykonywano w nim żadnych ciężkich prac, np. mielenia ziarna na żarnach, a kobiety przerywały nawet przędzenie. Król Jan Kazimierz miał zwyczaj, że w uroczystość Objawienia Pańskiego składał na ołtarzu jako ofiarę wszystkie

monety bite w roku ubiegłym. Święconym złotem dotykano całej szyi, by uchronić ją od choroby. Kadzidłem okadzano domy i nawet obory, w których znajdowały się chore zwierzęta. Przy każdym kościele stały od świtu stragany, na których sprzedawano kadzidło i krede.

Święto Trzech Króli obchodzone jest w większości państw Unii Europejskiej. Każdy z krajów ma różne sposoby obchodzenia tego święta. Jest to podyktowane tradycją i zwyczajem mieszkańców danego państwa. W naszym kraju od kilku lat w wielu miastach odbywają się liczne orszaki Trzech Króli przebranych w historyczne barwne stroje.

W Polsce dzień 6 stycznia jest dniem wolnym od pracy i każdy chrześcijanin jest zobowiązany do uczestniczenia we Mszy św.

W uroczystość Objawienia Pańskiego obchodzony jest także Światowy dzień Misyjny dzieci. Jest to święto dzieci, które cieszą się darem wiary i modlą się, aby światło Jezusa docierało do wszystkich dzieci na całym świecie.

Wanda Półtawska uhonorowana Medalem Przemysła II

W auli Wydziału Teologicznego Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza odbyła się uroczystość wręczenia Medalu Przemysła II za rok 2013 pani dr Wandzie Półtawskiej.

Wanda Półtawska to wieloletnia współpracownica bł. Jana Pawła II, popularyzatorka jego nauczania i znana obrończyni życia i rodziny. Jest laureatką medalu "Pro Ecclesia et Pontifice", który otrzymała w 1981 r., a w 1999 r. odznaczona została Komandorią papieskiego Orderu św. Grzegorza. W 1987 roku otrzymała honorowy doktorat Notre Dame Pontifical Catechetical Institute w Arlington, Virginia, a w 2008 r. Doktorat honoris causa Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego.

Jest autorką książek "I boję się snów" (wspomnienia z obozu w Ravensbrück, w którym była więziona), "Stare rachunki", "Przygotowanie do małżeństwa", "Z prądem i pod prąd", "Przed nami miłość", "By rodzina była Bogiem silna" i bestselleru „Beskidzkie rekolekcje”.

Na otwarte zebranie Akademickiego Klubu Obywatelskiego, pomysłodawcy utworzenia medalu, przybyły tłumy ludzi. Uhonorował swoją obecnością, tą uroczystość m.in. bp. Grzegorz Balcerek, o. Karol Meissner OSB, prof. Leon Drobnik, kierownik Kliniki Anestezjologii Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu, i reżyser Wanda Różycka-Zborowska.



Podczas wygłoszonej przemowy bp. Balcerek wyraził radość z pobytu pani doktor w Poznaniu. „Znamy skromność i ideowość pani doktor, która całe swoje życie oddała służbie Bogu, Kościołowi, ojczyźnie i drugiemu człowiekowi nie dla nagród na ziemi i ludzkich pochwał” – mówił delegat abp Stanisława Gądeckiego na tę uroczystość. Zwrócił uwagę, że sednem jej współpracy z kard. Wojtyłą jest wiele pięknych

i owocnych dzieł na rzecz małżeństwa i rodziny. Akademicki Klub Obywatelski im. Prezydenta Lecha Kaczyńskiego jest miejscem integracji środowiska akademickich wokół idei polskiego patriotyzmu. „Ideowa podstawa działań klubu są wartości chrześcijańskie patriotyczne, które od ponad tysiąca lat współtworzyły polską tożsamość narodową; a także zasady solidarności społecznej i demokracji we wszystkich sferach życia publicznego” – czytamy na stronie internetowej AKO. Jego głównym celem „jest kształtowanie i propagowanie postaw i działań

upowszechniających nowoczesny polski patriotyzm, który łączy pamięć o dokonaniach i tradycjach minionych pokoleń Polaków z działaniami na rzecz rozwoju współczesnej Polski i przyszłych pokoleń”. Działania podejmowane przez klub mają na celu również dążenie do zapewnienia wysokiego poziomu edukacji i nauki polskiej.

Chrzest – sakrament wtajemniczenia chrześcijańskiego

„Dzięki Ci Boże za chrzest święty, który mnie wszczepił w rodzinę Bożą. Jest to dar łaski wielki i niepojęty”, to słowa św. Faustyny zapisane w jej „Dzienniczku”.

Chrzest jest podstawowym sakramentem chrześcijańskim, który uznawany jest również przez Kościoły: prawosławny i protestancki. Jest on także nazywany „obmyciem odradzającym i odnawiającym w Duchu Świętym”, ponieważ oznacza i urzeczywistnia narodzenie z wody i z Ducha, bez którego nikt „nie może wejść do Królestwa Bożego”. Zanurzenie lub polanie wodą w imię Świętej Trójcy symbolizuje włączenie do wspólnoty Kościoła i uwolnienie od grzechu pierworodnego. W pierwszą niedzielę po 6 stycznia Kościół katolicki obchodzi uroczystość Chrztu Pańskiego. Jak głoszą Ewangelisci chrztu Panu Jezusowi udzielił św. Jan Chrzciciel w wodach Jordanu. Jezus przyjął chrzest Jana nie dla własnego oczyszczenia lecz jako „Baranek Boży, który gładzi grzechy świata”. Po ochrzczeniu Jezusa, Jan ujrzał Ducha Świętego zstępującego z nieba i usłyszał głos – „Ten jest mój Syn, w którym mam upodobanie”.

Od początków chrześcijaństwa pielgrzymi ze złości udawali się nad Jordan, by zobaczyć miejsce chrztu Jezusa i być ochrzczeni w tym samym miejscu. Szczególny napływ wiernych miał miejsce w uroczystość Objawienia Pańskiego. W dzień ten nie tylko katechumenat mający przyjąć chrzest, ale cały lud wraz z kapłanami, zanurzał się w uświęconych wodach Jordanu. Każdy owinięty był w białe prześcieradło, które miało oznaczać, że człowiek staje się nowym człowiekiem. Prześcieradło to zachowywano aż do złożenia ciała do grobu. Drewniany krzyż umieszczony w środku rzeki wskazywał miejsce, gdzie Jezus wszedł razem z Janem Chrzcicielem do wody. W wodach Jordanu obmywali się chorzy i trędowaci ufając, że odzyskają w niej zdrowie.

Od najdawniejszych czasów aż do dnia

dzisiejszego nigdy nie ustał napływ pielgrzymów do doliny Jordanu. Trudno się oprzeć pragnieniu, aby dotknąć wody Jordanu. Wciąż żywa jest tradycja chrztów nad wodami tej rzeki. Grupy pielgrzymów przybywające do Ziemi Świętej nie rezygnują nigdy z nawiedzenia tego miejsca. Na ogół odprawia się Mszę św. na otwartym powietrzu na brzegu rzeki, a następnie pielgrzymi odnawiają przyrzeczenia chrztu św. Zdarza się także, że grupy katechumenów ubrane w białe szaty, trzymając krzyż w ręce, zanurzają się w wodach Jordanu.

W pierwszych wiekach chrześcijaństwa, nie tak łatwo zostawało się chrześcijaninem. W czasach apostołskich chrzczono tylko dorosłe osoby. Kandydat na chrześcijanina musiał przejść długi okres katechumenatu, czyli przygotowania do chrztu. Podczas takiego okresu kandydat uczył się prawd wiary oraz praktyki życia chrześcijańskiego. Czas takiej nauki był uzależniony od postępów kandydata. Od III w. normy prawno-liturgiczne uległy dalszemu zaostrzeniu. Kandydaci uczestniczyli w trwającej trzy lata katechezie przedchrzcielnej, którą później skrócono do dwóch lat. Musieli zdawać egzamin, a po pozytywnym jego zakończeniu następowało szczegółowe przygotowanie do chrztu, które obejmowało także post. Od najdawniejszych czasów chrztu udzielano przez zanurzenie potrójne, wzywając za każdym razem inną Osobę Boską. Z czasem Kościół katolicki rozpoczął udzielanie chrztu dzieciom. Pierwsi papieże podkreślali, że chrzest w naszej religii zastępuje obrzezanie, któremu poddawano chłopców w ósmym dniu po urodzeniu. Od VII w. postawiono nacisk na to, aby dziecko zostało ochrzczone w czasie nie dłuższym niż 30 dni od czasu przyjścia na świat. Spowodowane to było dużą umieralnością noworodków i troską o pomieralny los duszy dzieci nieochrzczonych. Od XI w. przyjęto

zasadę, aby sakramentu chrztu udzielano w kościele parafialnym.

Dzisiaj udzielenie sakramentu chrztu nie powoduje takich trudności, jak w pierwszych wiekach chrześcijaństwa. Rodzice zgłaszają dziecko do najbliższego kościoła lub kościoła parafialnego, otrzymują krótkie pouczenie od księdza, co do istoty sakramentu oraz deklarują, że dziecko będzie wychowane po katolicku. W przypadku zagrożenia śmiercią udzielić chrztu może każdy, nawet niewierzący. Wymagane jest tylko zastosowanie formuły chrzcielnej – w Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.

W Kościele prawosławnym chrzest jest znakiem oczyszczenia z grzechu, odrodzenia duchowego oraz zjednoczenia z Kościołem. Może on nastąpić najwcześniej w ósmym dniu po narodzeniu i dokonywany jest przez trzykrotne zanurzenie oraz wypowiedzenie formuły „Chrzczony jest sługa (imię), w Imię Ojca – Amen i Syna – Amen, i Świętego Ducha – Amen”. Po chrzcie ochrzczone otrzymuje białą szatę – znak czystości oraz krzyżyk. W sytuacji zagrożenia życia, każdy prawosławny może udzielić chrztu.

W niektórych kościołach protestanckich praktyką jest chrzest sprawowany przez zanurzenie w wodzie. W większości Kościołów ewangelickich praktykowany jest chrzest dzieci, natomiast w Kościołach adwentystów, baptystów, zielonoświątkowców, praktykuje się chrzest przez całkowite zanurzenie w wodzie wiernych, którzy w pełni świadomości dokonali deklaracji przyjęcia wiary i przeżyli nawrócenie.

Wrząc świętem Chrztu Chrystusa kończy się liturgicznie okres Bożego Narodzenia. W Polsce jednak jest dawny zwyczaj przedłużenia tego okresu do święta Objawienia Pańskiego, obchodzonego 2 lutego. Dlatego do tego dnia można zachować szopkę w kościele i śpiewać kolędy.



Chrzty

Michał Walczak, ul. Św. Wojciech

Oskar Ciborowski, ul. Kutrzeby

Stanisław Adam Dzikowski, ul. Nowowiejskiego

Oliwia Płatek, Grochowe Łąki



Kalendarium na styczeń

- 1.I Świętej Bożej Rodzicielki Maryi, uroczystość, Nowy Rok, Światowy Dzień modlitw o Pokój,
- 6.I Objawienie Pańskie, Uroczystość
- 12.I Chrzest Pański, święto
- 18.I Tydzień Powszechnej modlitwy o jedność Chrześcijan
- 25.I Nawrócenie św. Pawła Apostoła, święto

ODESZLI DO WIECZNOŚCI



Janina Kazimiera Kaźmierczak, ul. Św. Wojciech, 1.70

Izabela Gierszewska, ul. Szyperska, 1.75

Marta Nowakowska, ul. Św. Wojciech, 1.91

Danuta Maria Sarnowska, ul. Św. Wojciech, 1.76

Maria Łopato, ul. 23 Lutego, 1.88

Inga Gumna, ul. Św. Wojciech

Halina Sznajder, ul. Marcinkowskiego, 1.80

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie!

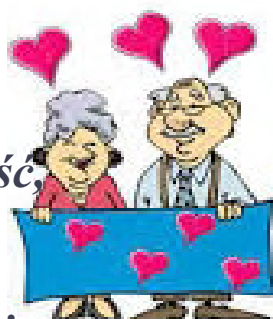
Kochana Babciu!

*Jak można pomieścić w sobie,
tyle troski, ciepła
i miłości?*

*Jak można podarować
innym, tyle uśmiechu,
dobroci, radości?*

*Jak można zdobyć zdolność
by w trudnych chwilach
nieść pociechę?*

*Jak można, powiedz Babciu,
stać się jak Ty,
cudownym człowiekiem?*



21 i 22
STYCZANIA
DZIEŃ
BABCY i DZIADKA

**Dla Dziadunia
dzieciół stuka,
Ryczy krowa,
brzęczy mucha,
Osioł skacze, aż do nieba -
Zawsze Dziadka kochać
trzeba!!!**

INFORMATOR PARAFIALNY

Aktualni duszpasterze

ks. Marek Kaiser - proboszcz (tel. 61-852-69-85);
ks. dr Trojan Marchwiak - (tel. 61-852-26-54);

Porządek Mszy św. i nabożeństw:

- w niedziele i święta: 8.00, 9.30, 11.00 (dla szkół podstawowych), 12.15 (dla młodzieży), 18.00 i 20.15 (akademicka);

- w święta będące dniami pracy: 8.30, 10.00, 17.00 i 18.30;

- w dni powszednie: 8.30 i 18.30;

Nieszpory: niedziela g. 17.30 (z wyjątkiem Wielkiego Postu, maja, czerwca i października);

Maryjne: sobota g. 18.00;

Adoracja Najświętszego Sakramentu: I - czwartek miesiąca g. 17.00 - 18.30;

Godzina Święta: I - czwartek miesiąca g. 18.00;

Misyjne: I - czwartek miesiąca g. 18.30 (wraz z omówieniem misyjnej intencji modlitwy na dany miesiąc);

Do Serca P. Jezusa: I - piątek miesiąca g. 18.30 (wraz z omówieniem ogólnej intencji modlitwy na dany miesiąc);

Nowenna do św. o. Pio wraz z Mszą św. o Budowę Domu

Ulgi w Cierpieniu: II czwartek miesiąca g. 18.30;

Nowenna do św. Antoniego: wtorek g. 18.00;

Spowiedź św.;

- 15 min. przed każdą Mszą św. i w sobotę od g. 18.00;

- w I - czwartek miesiąca od g. 17.00;

- w I - piątek miesiąca od g. 16.00 - g. 19.30;

Chrzty: w 2 - sobotę miesiąca g. 18.30 i w 4 - niedzielę miesiąca g. 12.15;

Różaniec: Poniedziałek - Piątek g. 18.00;

Jubileusze małżeńskie: 3 sobota miesiąca o g. 18.30;

Msza św. za zmarłych w minionym miesiącu parafian:

I - niedziela miesiąca g. 9.30;

Msza św. dla młodzieży przed bierzmowaniem: I piątek g. 19.30;

Wymienianki roczne: w każdą niedzielę o g. 9.20;

Biuro Parafialne; (tel./fax. 61-851-90-12): w poniedziałki i piątki - g. 16.30 - 17.30

we wtorki i czwartki - g. 9.00 - 10.00;

- dla narzeczonych: w I, III i V wtorek miesiąca g. 19.00 - 20.30;

(biuro jest nieczynne w święta będące dniami pracy i w I piątek miesiąca);

Krypta Zasłużonych Wielkopolan: sobota g. 10.00 - 12 oraz niedziela g. 13.00 - 16.00;

(inne terminy można indywidualnie uzgodnić);

Poradnia Rodzinna i Przedmałżeńska: II wtorek miesiąca g. 17.30;

Parafialna Caritas: w II i IV poniedziałek miesiąca g. 18.00 - 19.00;

Członkowie Żywego Różańca: pierwsza sobota miesiąca g. 8.30;

Spotkania Biblijne: 2 i 4 wtorek g. 19.30;

Spotkania AA (anonimowych alkoholików): piątek g. 19.00;

Spotkania AI - Anon (rodzin alkoholików): środa g. 19.00;

Modlitwa o Jedność Chrześcijan: czwartek miesiąca g. 20.00

Dla seniorów: „Spotkania z dobrym filmem” II i IV środa g. 11.30

Konto Parafii: Bank Zachodni WBK S.A. 85 1090 1362 0000 0000 3602 2318

Strona internetowa Parafii: www.swietywojciech.archpoznan.pl

E-mail parafii: swietywojciech@archpoznan.pl

Pismo Parafialne Św. Wojciech: miesięcznik, nakład 300 egz.

Św. Wojciecha 1, 61-748 Poznań, tel. do redakcji: 501 529 446,

Głowacka-Helak, Leszek Helak, ks. Marek Kaiser (proboszcz parafii - opiekun redakcji),

(skład komputerowy), Krystyna Ludwiczak, Bolesław Psuja (członek Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Prasy Parafialnej)

Druk: Drukarnia SERIKON, Sosnowa 6, 63-004 Tulce, tel. 61 872 73 26

Redakcja nie zwraca nie zamówionych tekstów i zastrzega sobie prawo do ich adyustacji. Nie odpowiadamy za treść ogłoszeń. Parafia nie czerpie żadnych korzyści materialnych z tytułu wydawania miesięcznika. Ofiary złożone na ogłoszenia i reklamy są przeznaczane na pokrycie kosztów druku. Reklamy i ogłoszenia przyjmowane są w biurze parafialnym.

Wydawca: Parafia Rzymskokatolicka pw. Św. Wojciecha, Wzgórze

e-mail: swietywojciech@archpoznan.pl Redaguje zespół: Małgorzata

Andrzej Karczmarczyk, Wiesław Kasprzak